Nr. 12. W Samborze dnia 17. października 1896. Rok III.

GAZETA SAMBORSKA

Wychodzi 1. i 15. każdego miesiąca.

Przedpłata miejscowa i zamiejscowa.
do końca roku 1896 . . 3 zł. — ct.
półrocznie . . . . . . 2 „ — „
kwartalnie . . . . . . 1 „ — „

Numery pojedyncze po cenie 17 ct. nabywać można w księgarni p. Juliusza Haisiga w rynku, w administracyi „Gazety Samborskiej“ pod l. 1. Blich, jakoteż w drukarni pp. Schwarza i Trojana.

Przedpłatę przyjmują: Administracya „Gazety Samborskiej“, Księgarnia p. Jul. Haisiga w rynku, jakoteż Zarząd drukarni pp. Schwarza i Trojana.

Ogłoszenia przyjmuje się po 6 ct. od wiersza drobnym drukiem; w rubryce „Nadesłane“ po 20 ct. od wiersza. Względem nadesłanych korespondencyi ścisła dyskrecya. Rękopisów nie zwraca się.

Redakcya i administracya w domu pod l. 1. Blich za c. k. Sądem obwodowym.

W SPRAWIE ODŁĄCZENIA MIASTA od PRZEDMIEŚĆ.

I.

Sprawa, którą poruszyliśmy w artykule wstępnym poprzedniego numeru, nie jest nowością, ma bowiem swoją antecedencyę, która datuje się od r. 1870 t. j. od czasu, kiedy kilkudziesięciu mieszczan tutejszych niezadowolonych z istniejącego stanu rzeczy wniosło do Namiestnictwa petycyę ze skargą na nielegalne, w r. 1867 dokonane połączenia miasta z przedmieściami.

Jakie koleje losów przebywała i przez jakie instancye przechodziła petycya owa, z którą równocześnie wiązała się sprawa uregulowania stosunków majątkowych miasta do przedmieść — o tem w krótkości — celem wyjaśnienia sprawy i wysnucia dalszych refleksyi pomówić zamierzamy.

Z poniższych ustępów wyjętych ze sprawozdania przedłożonego w tej sprawie przez tutejszy Wydział pow. — Wydziałowi krajowemu (referat z dnia 25. maja 1878) dowiedzą się Czytelnicy nasi, iż kwestya odłączenia miasta od przedmieść miała gorliwych obrońców w osobach ówczesnych członków tut. Wydziału powiatowego. Jeźli jednakże ważna ta sprawa po upływie 20 lat od jej wniesienia — mocą wyroku Najw. Trybunału administracyjnego z d. 16. maja 1890 na niekorzyść owych petentów załatwioną została, znak to, że tak owi petenci, jak też i ówczesna Rada miejska o uzyskanie pomyślnego rezultatu nie dość energicznie się starali.

Oto w r. 1867, gdy władze polityczne przystępując do ukonstytuowania gminy w myśl ustawy z r. 1866 — miasto Sambor z przedmiejskiemi gminami połączyły — nie wniesiono przeciw temu z żadnej strony rekursu a dalej — jak o tem świadczy uchwała Rady miejskiej z dnia 14. czerwca 1870 i protokół spisany z delegatami, obie strony t. j. mieszczanie i przedmieszczanie oświadczyli się przeciw rozłączeniu, podnosząc, iż od najdawniejszych czasów byli ze sobą połączeni (czem? p. R.) a wreszcie gdy przeciw orzeczeniu Namiestnictwa zatwierdzającemu złączenie miasta z gromadami (z dnia 14. lipca 1870) nie wniesiono żadnego rekursu — przeto orzeczenie to stało się już prawomocnem.

Wydział krajowy reskryptem z dnia 1. grudnia 1882 r. zawiadomił tut. Wydział powiatowy, iż „rozdział w drodze administracyjnej nie jest możliwy, w drodze zaś ustawodawstwa krajowego niepraktyczny i niewskazany a to z tych powodów, że wskutek rozdziału byłyby szkodliwie naruszone stosunki wyborcze do Rady miejskiej, powiatowej, Sejmu i Rady państwa, nie mówiąc już o tem, że z gmin przedmiejskich utworzonoby jednostki administracyjne, któreby obowiązkom swym sprostać nie mogły“.

O szkodliwości naruszenia stosunków wyborczych jakąby wywołać mogło odłączenie miasta od przedmieść, potem, cośmy już w poprzednich numerach — przy sposobności omawiania spraw wyborczych pisali — żadnych dalszych komentarzy dodawać nie potrzebujemy. Dostatecznem bowiem będzie, jeźli Czytelnicy nasi przypomną sobie jak smutną, jak ohydną rolę odgrywali ci przedmieszczanie nasi w czasie ostatnich wyborów do Sejmu i do Rady miejskiej. Jestże to motyw, który przemawia za zatrzymaniem dotychczasowych stosunków? Stosunki te zmieniają się zresztą z każdym dniem, z każdą niemal chwilą, a myliłby się ten, ktoby sądził, że przedmieszczani nasi nie są dość przemyślni i dość zamożni, iżby obowiązkom swym, w razie utworzenia odrębnych gmin administracyjnych — sprostać nie mogli.

BUDŻET.

Przedłożony na Radzie państwa przez ministra skarbu dra Bilińskiego preliminarz budżetu na r. 1897, obraca się w następujących cyfrach:

Wydatki:

I.	Dwór cesarski	4,650.009
II.	Kancelarya gabinetowa . .	79.508
III.	Rada państwa	1,340.874
IV.	Trybunał państwa	22.725
V.	Rada ministrów	1,317.017
VI.	Wydatki wspólne	118,132.689
VII.	Ministerstwo spraw wewnętrz.	24,409.851
VIII.	Ministerstwo obrony kraj. .	23,094.170
IX.	Ministerstwo wyznań i ośw.	27,741.151
X.	Ministerstwo skarbu . . .	103,387.677
XI.	Ministerstwo handlu . . .	47,222.804
XII.	Ministerstwo dróg żelaznych	98,044.730
XIII.	Ministerstwo rolnictwa . .	17,722.117
XIV.	Ministerstwo sprawiedliwości	24,986.808
XV.	Najwyższa izba obrachunk.	175.200
XVI.	Etat pensyjny	22,378.550
XVII.	Subwencye i dotacye . . .	7,650.880
XVIII.	Dług państwowy	168,137.859
XIX.	Administracya długu państwa	666.490
	Ogół wydatków . .	692,161.183

Dochody:

Rada państwa	6.185
Rada ministrów	807.300
Ministerstwo spraw wewnętrznych .	1,227.743
Ministerstwo obrony krajowej . . .	394.126
Ministerstwo wyznań i oświaty . .	6,727.983
Ministerstwo skarbu	495,564.436
Ministerstwo handlu	50,217.990
Ministerstwo kolei	118,089.080
Ministerstwo rolnictwa	13,872.830
Ministerstwo sprawiedliwości . . .	1,048.279
Etat pensyjny	1,310.123
Subwencye i dotacye	265.300
Dług państwa	3,011.834
Administracya długu	10.850
Dochód ze sprzedaży nieruchomości państwowych	150.000
Ogół dochodów . .	692,703.959

II. Preliminarz inwestycyj.

Na inwestycye, których koszta nie będą pokryte z pożyczki inwestycyjnej, wyzn. .	25,891.690
Po odtrąceniu pokrycia	500.000
netto	35,391.690

18. przykazań dla gospodarzy.

1. Zasiewaj i uprawiaj takie tylko gatunki zbóż i roślin, które odpowiadają w zupełności warunkom i wymogom klimatu okolicy, w której przebywasz, jakoteż gatunkowi gleby, na której tylko wypróbowane już rodzaje roślin udać się mogą.

2. Uprawiaj takie tylko gatunki roślin, które są przez kupców poszukiwane i które zawsze w dobrej utrzymują się cenie. Tak n. p. dobre gatunki jęczmion browarnych, przednie gatunki grochu i ziemniaków a wreszcie owies, znajdują prawie zawsze odbiorców, którzy za takie produkta więcej, aniżeli za inne rodzaje zbóż — zapłacą —

Jęczmień browarny i groch do gotowania są to ziemiopłody stanowiące najpopytniejszy i najlepiej opłacający się produkt w naszym handlu zbożowym i ubolewać tylko należy, że kultura tych roślin — osobliwie zaś roślin strączkowych, tak bardzo u nas jest zaniedbaną. Nie rozchodzi się tu bowiem jedynie tylko o uzyskanie dobrej sumy za wspomniane płody, lecz także co ważniejsza o racyonalny płodozmian, tem bardziej, że uprawa tych roślin do poprawy fizycznych i chemicznych właściwości gleby t. j. do zasilania tejże w składniki twórcze i azotowe w wysokim stopniu się przyczynia.

3. Na parcelach gruntowych, które pod uprawę innych, roślin lub zbóż nie są przydatne i odpowiedne, zasadzaj drzewa owocowe, zakładaj ogrody warzywne, lub też wreszcie zasiewaj zioła lekarskie, bowiem z kultury tej przy racyonalnej gospodarce korzyści będziesz mógł odnieść niezwykłe.

4. Jeśli nie masz pewności, że na tym lub owym kawałku gleby uprawa roślin gospodarczych przyniesie ci jakiekolwiek korzyści — parcele takie zasadź drzewkami liściastemi lub szpilkowemi.

5. Do siewu używaj wyłącznie tylko jak najlepszych i najplenniejszych gatunków zbóż i nasion, przyczem nie zapominaj, iż nasiona te muszą być przed siejbą należycie i starannie wyczyszczone i wysortowane.

6. Staraj się o wprowadzenie systemu podwójnych żniw t. j., ażebyś oprócz głównych zbiorów miewał jeszcze przedplony, międzyplony i zbiory pożniwne jak n. p. rzepę, wykę i t. p. gdyż w ten sposób przysporzysz sobie obfitą ilość paszy, co jednakże głównego zbioru zbożowego w niczem ograniczać nie powinno.

7 Staraj się wszelkiemi siłami o zaprowadzenie w gospodarstwie twem racyonalnego płodozmianu t. j. ażebyś na tych samych polach zachował co do kolejnego porządku w zasiewach różnych zbóż, porządek, który jest do własności twej gleby i do wymagań zasiać się mających zbóż — ściśle zastosowany.

8. Dbaj o to, ażebyś zapomocą odpowiedniego znawożenia, jakoteż przez zasiewy roślin strączkowych powiększać mógł w glebie ilość składników azotowych.

9. Nie zapominaj, że należyta i staranna uprewa roli (podkład, skrudzenie, hakówka, II. skrudzenie i orka) stanowią drugą najważniejszą podstawę do osiągnięcia pomyślnych rezultatów twej pracy.

10. Daj się przekonać, że tylko przez używanie praktycznych maszyn i narzędzi rolniczych (chociażby nawet mniejszych, jak amerykańskie) poprawić zdołasz swoją mizerną egzystencyę — zyskasz bowiem na czasie i oprócz tego zmniejszysz znacznie wydatki na robociznę. Wykorzystuj siłę wiatru, urządzając wiatraki, siłę wody, używając jej jako motora do wykonywania robót gospodarczych. Nie żałuj grosza na te inwestycye, bo w krótkim czasie ten grosz wydany z grubym wróci się tobie procentem.

11. Nie zaniedbuj łąk i poprawiaj je według potrzeby przez nawodnianie, osuszanie i znawożenie. Zasilaj je zatem ziemią komprestową, nawozem mineralnym a względnie tomasyną i kainitem. — Każ wreszcie rozrzucać starannie kretowiny, jeźli się po łąkach krety zagnieździły.

Z tego odpada na:

Ministerstwo spraw wewnętrznych . .	3,530.000
Ministerstwo oświaty	2.944.600
Ministerstwo skarbu	2,643.500
Ministerstwo handlu	1,268.000
Ministerstwo dróg żelaznych	13.320.590
Ministerstwo sprawiedliwości	985.000
Ministerstwo rolnictwa	700.000

Przeznaczenie tych inwenstycyj jest następujące: Część wydatków przeznaczono na wybudowanie gmachów rządowych dla administracyi skarbu państwa, szkół, budynków sądowych i starostw, wreszcie na budowę koszar w Galicyi (2 miliony zł.,) dalej na urządzenie sieci telegraficznych i pneumatycznych.

Wielką część wydatków pochłoną inwestycye kolejowe, a mianowicie 1000 wozów ciężarowych

z rezerwami	2,250.000
Dalsza budowa linij kolejowych Halicz-Ostrów, Brzeżany-Podhajce . . .	1,344.000
Chodorów-Podwysokie	1,214.940
Stryj-Chodorów	370.000
Subwencya dla budowy kolei lokalnej Chabówka-Nowy Targ i t. d. . . .	1,300.000
Na pokrycie umorzenia długu inwestycyjnego przypada	23,222.296

KORESPONDENCYE.

Od Komitetu zajmującego się zbieraniem składek na rzecz budowy kościoła parafialnego w Chyrowie otrzymaliśmy następujące pismo:

Szanowna Redakcyo! Powodowani uczuciem głębokiej wdzięczności względem wszystkich P. T. Członków tamtejszego Towarzystwa muzycznego, którzy w dniu 4. b. m. wzięli czynny udział w koncercie urządzonym na rzecz budowy bożego domu w naszym mieście a następnie poczuwając się do serdecznej wdzięczności względem całego Szan. Towarzystwa, które nie szczędząc kosztów i trudu — świetniejszemi nad wszelkie wyrazy produkcyami artystycznemi położyło niejako w tym dniu fundament, na którym cegiełki ofiarności ludzkiej układane w przyszłości będą — udajemy się do Szan. Redakcyi z prośbą, ażeby zechciała być rzecznikiem tych uczuć naszych i ażeby w imieniu naszem w Szac. swem piśmie zechciała wyrazić całemu Szan. Towarzystwu najserdeczniejsze podziękowanie tak za współudział, jakoteż za dzielne poparcie usiłowań naszych w dziele, które Bogu na chwałę a ludziom ku uzacnieniu serc ich podejmujemy. Racz Szan. Redakcyo przyjąć od nas podziękowanie za umieszczenie słów tych w łamach Swego pisma jakoteż wyrazy wysokiego poważania od wszystkich członków komitetu w Chyrowie. *(Nast. podpisy.)*

Chyrów 13. października 1896. W Chyrowie, odbył się w dniu 4. b. m. koncert, na rzecz funduszu budowy miejscowego rzymsk. kat. kościoła, z którego czysty dochód, wynosi 485 koron.

Jak na stosunki miejscowe, wynik tego rodzaju, jest poprostu świetny, to też udanie się usiłowań, komitetu koncert urządzającego, zawdzięczyć należy samborskiemu Towarz. muzycznemu, które prawdziwie wyborowy, a przez siebie ułożony program koncertu z taką precyzyą i tak wzorowo wykonało, że cała, licznie zgromadzona publiczność — podczas wykonania drżąca i cicha — zrywała się potem z burzą szalonych oklasków, a grzmiące: „brawo“ niewstrzymane donośnie huczało po sali, aż zrazu głośnem, potem już cichszem echem, rozniosło razem, cześć i chwałę i dzięki, dla zacnych, bezinteresownych, owszem szczodrze ofiarnych koncertantów....

Nakoniec echo ustało; ale nigdy pono, nie ustanie wdzięczność komitetu koncertantów zapraszającego, tak samo, jak nie ustanie zachwyt publiczności, która, za swoją prawdziwie chrześciańską ofiarność, miała przynajmniej koncert, jakich mało.

K. L.

---

12. Niszcz bez miłosierdzia rośliny i zwierzęce szkodniki i pasożyty w kulturach swoich. —

13. Nie szczędź trudu i z całą energią działaj, aby wszystkie roboty gospodarcze były w odpowiedniej porze i w należytym czasie wykonane.

14. Bacz pilnie, abyś przy sprowadzaniu nasion, paszy, sztucznych nawozów i innych artykułów potrzeb gospodarczych nie dał się przez niesumiennych dostawców oszukać.

15. Hoduj i utrzymuj takie tylko gatunki bydła i koni, z których możesz mieć istotny pożytek — a więc tedy: bydło rasowe i konie, których daremnie karmić nie będziesz potrzebował.

16. Bydło karm należycie i racyonalnie t. j. w ten sposób, ażeby tak pod względem ilości, jakoteż jakości karma dla niego była jak najregularniej podawaną.

17. Obchodź się należycie z nawozem tak w stajni jak i w polu — od tego bowiem w wysokiej mierze zawisł pomyślny stan twego gospodarstwa a wreszcie

18) Jeżliś dotychczas tego nie uczynił, zaprowadź natychmiast choćby pojedynczą, lecz wszystkie działy twego gospodarstwa obejmującą buchhalteryę.

Przekład St. z „Der prakt. Weg.“

KRONIKA.

Na zgromadzeniu wyborców z kuryi mniejszej własności powiatu samborskiego, które się odbyło w sobotę dnia 20 b. m. w sali Rady powiatowej w Samborze, ułożoną została lista kandydatów na członków do Rady powiatowej mająca być podstawą do głosowania w dniu 19 b. m. Komitet przedwyborczy powiatowy wybrał ściślejszą ankietę składająca się z 10 wylosowanych mężów zaufania którzy pod przewodnictwem p. Władysława Popiela, właściciela Czerchawy ułożyli listę mającą się zatwierdzić przez szerszy komitet w dniu 10 b. m. Gdy jednakże pewna część wyborców na listę ową zgodzić się nie mogła, przedłożył p. Jan Zieliński właściciel części Błażowa inną listę, której znów stronnicy p. Popiela przyjąć nie chcieli. Po żywszej i długiej dyskusyi postanowiło wreszcie walne zgromadzenie wybierać kolejno i oddawać pod głosowanie kandydatów tak z listy p. Popiela, jakoteż i Zielińskiego, wskutek czego z obydwóch tych list ułożoną została trzecia, będąca wyrazem dezyderatów obydwóch stronnictw. Na tej to ostatniej liście znachodzimy tedy następujące nazwiska: 1) Maciej Zenon *Serwatowski* 2) ks. Kalikst *Gros*, 3) Władysław *Popiel*, 4) Józef *Ratusz*, 5) Wojciech *Nadybski*, 6) Michał *Kicula*, 7) Jan *Danicki*, 8) Piotr *Lityński*, 9) Michał *Huppenthal*, 10) Paweł *Pawlowski*, 11) Franciszek *Pietruszka*, 12) Antoni *Kotsche*. O mandat z kuryi handlowo przemysłowej stara się p. Zieliński z Błażowa.

Składanie przyrzeczenia. w miejsce przysięgi przez członków nowoobranego Magistratu w myśl §. 18 ust m. odbyło się w dniu 12. b. m. w sali ratuszowej o godz. 6 wieczór w obecności komisarza rządowego p. Dr. Lenczewskiego, jakoteż delegata Wydziału powiatowego p. Stanisława Stefanowskiego. — Przy tej sposobności przeprowadzony został wybór Wydziału Magistratu, tudzież wybór 4 specyalnych komisyi magistratualnych — o czem w następującym numerze doniesiemy.

Nowa ustawa gminna dla miejszych miast i miasteczek w naszym kraju, którą uchwalił sejm na ostatniej sesyi, wejdzie za pół rokn w życie bo już uzyskała sankcyę cesarską. Ustawa ta jest częściowem załatwieniem tak ważnej sprawy, jak reforma ustawy gminnej wogóle, i jest dalszym postępem na polu reorganizacyi stosunków gminnych, stara się bowiem usunąć te wadliwości i braki, które istniały dotychczas w administracyi gminnej. Nadmienić musimy, że z wejściem w życie tej ustawy nie nastąpi rozwiązanie istniejących rad gminnych w tych miejscowościach, w których ona zacznie obowiązywać; albowiem organizacya pozostała ta sama, a zmienił się tylko — i to dość znacznie — zakres działania poszczególnych organów administracyi. Ustawa ta powinna usunąć bezład, istniejący wskutek walki pomiędzy zwierzchnością gminną a radami gminnemi, dzięki której sprawy gminne są w zaniedbaniu; wzmacnia ona stanowisko naczelnika gminy, który odtąd będzie wybieranym na lat sześć i nie zawisłym od radnych w tym kierunku, że minimum jego płacy oznaczy Wydział krajowy. Ważne są dalsze postanowienia ustawy, po myśli których winny być usunięte nieporządki kasowe i rachunkowe, i istnienie malowanych komisyi szkontrujących nie znajdzie już chyba miejsca wobec wyraźnego przepisu ustawy, że członkowie komisyi szkontrujących, którzy nie wypełnili włożonego i przyjętego na siebie obowiązku, odpowiadają osobiście jako współwinni w wypadku nieporządków kasowych. Dalej nowa ustawa dąży do tego, żeby na przyszłość nie przepadały tysiące grosza publicznego wskutek złej metody w ściąganiu zaległych należytości gminnych, tudzież, aby wykonanie policyi miejscowej było lepsze, a wreszcie żeby personal urzędników posiadał wykształcenie odpowiednie do zajmowanej posady, a nie był balastem.

Z armii. Komendant uzupełniającego powiatu wojsk. p. major Henryk Luksch przeniesiony do Przemyśla, gdzie obejmuje komendę 3go batalionu 77. p. p. Komendantem powiatu uzupełn. mianowany natomiast p. kapitan Jan Daubek.

Walne zgromadzenie Towarzystwa muzycznego w Samborze odbyło się dnia 13 bm. Po odczytaniu sprawozdania z czynności Wydziału w ubiegłym roku i stanu majątkowego Towarz. przystąpiono do wyboru wydziału na rok 1896/7 Prezesem Towarzystwa wybrano jednogłośnie przez aklamacyę radcę p. Władysława Madejskiego, zastępcą zaś tegoż p. Maksymiliana Neumanna. Sekretarzem wybrano p. Stanisława Stefanowskiego, redaktora naszego czasopisma, zastępcą zaś jego p. Ludwika Motala. Gospodarzem wybrano p. Ksawerego Neumana, zastępcą tegoż p. Karola Streita. Skarbnikiem obrany został ks. Franciszek Rabiej, bibliotekarzem p. Kornel Szabó a wreszcie dyrektorem artystycznym p. Włodzimierz Budzynowski. Oprócz wyżwymienionych wybrani zostali do Wydziału panowie: Dyonizy Heyder i Gustaw Nechaj jako członkowie i pp. Dr. Wincenty Szczepański, Stanisław Głogowski, i Stanisław Kasprzycki jako zastępcy członków Wydziału. Następnie wywiązała się dość żywa dyskusya w celu podniesienia dochodów Towarzystwa i zainicyowania żywszego ruchu w Towarzystwie. Postawiono wniosek, żaliby nie powołać do życia chóry mięszane. Po odnośnem jednak, wyczerpującem przedstawieniu dyrektora artystycznego p. Budzynowskiego oddano tą sprawę uznaniu komisyi artystycznej i przyszłemu Wydziałowi. Z naszej strony wyznać musimy, że Towarzystwo za swe gorliwe starania nie jest należycie poparte przez publiczność. Widocznie milczeniem tem daje ona do poznania, że Towarzystwo muzyczne jak w ogóle uprawianie jakiejś gałęzi sztuk pięknych i życie bardziej towarzyskie, jest dla niej zbyteczne. Prawdę pisał niedawno jakiś dziennik, że Sambor ma pozór grodu umarłych. Niejaką słuszność zdawałoby się dawać publiczności ta myśl, że trudno wspierać Towarzystwo jakieś, jeżeli nie ma się z niego w zamian większych korzyści, jeżeli ono nie urządza częstych koncertów i wieczornic. Myli się jednak, kto tak sądzi. Towarzystwo, chcąc je często urządzać, wymaga współdziałania publiczności; przed niezapełnioną salą, przy nieregularnem uczęszczaniu na próby, trudno o częste wieczornice i koncerty.

Obchód 300-letniego jubileuszu Unii. W dniach 6, 7 i 8 b. m. święciliśmy pamiątkę Unii brzeskiej w sposób, który mówiąc szczerze, pod względem formy nie odpowiadał wcale doniosłości tej wielkiej i uroczystej dla dwóch bratnich narodów — chwili. Nie mając zamiaru drażnić niczyich uczuć, aniteż wywlekać na jaw motywów, dla których nasze władze autonomiczne wstrzymywały się od oficyalnego udziału w urządzonych w tym celu nabożeństwach — ograniczymy się na podaniu krótkiej wzmianki, iż w dniu 6-go b. m. odprawionem zostało w tut. cerkwi nabożeństwo dla dziatwy szkoły żeńskiej i Seminaryum nauczycielskiego a dalej w dniu 7-go dla uczniów szkół ludowych, 8-go zaś dla uczniów gimnazyum im. Arc. Elżbiety. Widok szczupłego orszaku procesyjnego zdążającego w 1-ym dniu jubileuszu z cerkwi do fary mógł nawet i najskrajniejszego optymistę utwierdzić w przekonaniu naszem, że z postępem czasu nasze bratnie stosunku fatalnym ulegały zmianom.

Poufne Zgromadzenie zwołane w dniu 8. b. m. przez p. Dra Kornela Czajkowskiego do sali ruskiej Besidy w Samborze, zostało wskutek zarządzenia tut. c. k. Starostwa rozwiązane. Dr. Czajkowski nie mógł bowiem wydelegowanemu p. komisarzowi udowodnić, iż zaproszeni przezeń uczestnicy zebrania są mu osobiście znani. Przedmiotom obrad zgromadzenia miała być sprawa bliskich wyborów do Rady powiatowej.

Szkarlatyna i dyfterya grasuje od kilku tygodni w naszem mieście epidemicznie — w skntek czego Magistrat tutejszy zarządził gruntowne wyczyszczenie wszystkich studzien, z których według wszelkiego prawdopodobieństwa zarodki tych chorób po całem mieście się rozchodzą.. W Brześcianach, w powiecie samborskim grasuje tyfus, który również z powodu złej wody do picia tamtejszą ludność od dłuższego czasu nawiedza.

Zabójstwo. W Dąbrówce pod Samborem zdarzył się w dniu 11 b. m. następujący wypadek. Antoni i Wojciech Szańscy pokłóciwszy się w karczmie przy wódce ze sąsiadem swym Piotrem Niewiadomskim, poturbowali go z lekka pięściami. Niewiadomski nie chcąc przepuścić płazem doznanej przykrości, postanowił zemścić się na napastnikach. Udał się tedy bezwłocznie do domu uzbroił się w cep i obok chaty przy drodze, którą Szańscy do domu powracać mieli, oczekiwał nadejścia napastników. Sposobność do rewanżu nadarzyła się też Piotrowi niebawem, bo wypadłszy z zasadzki, uderzył cepem Antoniego przez ramię. Antoni wyrwał jednakże cep z rąk Piotrowi i razem z Wojciechem puścił się w pogoń za uciekającym Niewiadomskim. Dopadłszy go, pobili obaj Szańscy Piotra tak okrótnie, iż ten w kilka godzin wyzionął ducha. Obydwóch zbrodniarzy oddano już w ręce sprawiedliwości.

Ze Sokoła. W ciągu bieżącego miesiąca rozpoczęły się już ćwiczenia gimnastyczne na dobre. I tak 1) członkowie Towarzystwa odbywają ćwiczenia we wtorki i piątki od godz. 7 do 8 wieczorem, 2) uczennice młodsze, we wtorki i piątki od 6 do 7 wiecz., 3) uczniowie starsi, w poniedziałki i soboty od 7 do 8 wiecz., a młodsi w poniedziałki i czwartki od 6 do 7 wiecz. Z dniem 17. b. m. rozpoczynają naukę gimnastyki uczennice starsze, Szan. P. T. Rodzicom, którzy dzieci swe posyłać pragną na naukę gimnastyki do Sokoła przypominamy, iż wpis uczniów i uczennic winien być jak najspieszniej uskuteczniony — gdyż zgłoszenia się późniejsze — przez wzgląd na postępy osiągnięte przez frekwentantów — uwzględnione by być nie mogły.

Niemiłosiernymi dręczycielami zwierząt są woźnice będący w służbie u p. Medlingera, fiakra utrzymującego konie do przewożenia ciężarów. Barbażyńskie, katowskie operacye, przy których baszybożuki te posługują się już nie biczami, lecz potężnemi polanami chcąc aby słabe, bo źle żywione konie zmusić do ciągnienia wozów przeładowanych ciężarami — powinnyby przecie zwrócić uwagę policyi już chociażby z tej racyi jedynie, ażeby publiczność nie była zmuszoną patrzeć na okrucieństwa praktykowane w białe dnie przez tych istnych wandalów. Osobliwszej tedy opiece naszej policyi powierzamy furmanów przewożących od czasu do czasu paki z tytoniem z kolei do magazynu znachodzącego się w gmachu Dyrekcyi Skarbowej.

Nieszczęśliwy wypadek. W środę dnia 14. b. m. o godz. 10 wieczorem 11-letnią córkę Mendla Spandorfa z Blichu przejechał wóz naładowany deskami, wskutek czego dziewczyna ta nazajutrz umarła.

Pożar. W Mokrzanach tut. powiatu zgorzało w nocy z dnia 11. na 12. b. m. 11 zagród włościańskich. Przyczyna pożaru niewiadoma.

Kupna i sprzedaże. Realność p. l. 39 w rynku kupiła Samborska Kasa zaliczkowa dla rękodzielników i rolników od p. Ludwika Nowakowskiego b. dzierżawcy dóbr ziemskich za cenę 23.000 zł. — Pani Strecowa, wdowa po właścicielu Baczyny Macieju Strecu nabyła od p. Stanisława Frankiewicza c. k. kapitana 3 p. u. obr. kraj. realność położoną przy ul. Tkackiej (niegdyś p. Uderskiego) za cenę 20.000 zł

Defraudacya. Wielką senzacyę wywołało tak u nas jak i w okolicy całej uwięzienie młodej ekspedytorki pocztowej panny Kramarczuk, która zapomocą wystawianych przez siebie na tamtejszej poczcie przekazów pocztowych wysyłała oblubieńcowi swemu p. T. do różnych miejscowości kwoty po kilkaset zł.; które w chwili uwięzienia panny K. we Lwowie doszły już do poważnej sumy 4.000 zł. Pan T. ze Starej soli — jako współwinny znalazł się już także w tut. więzieniu śledczem.

Brak monety zdawkowej Kraj. Dyrekca skarbu ogłasza: „W ostatnich czasach doszły do wiadomości władz skarbowych utyskiwania na brak monety zdawkowej po 2 grosze i po 1 groszu. Chcąc utyskiwaniom tym zapobiedz, podaje kraj. dyrekcya skarbu do powszechnej wiadomości, iż poleciła wszystkim kasom, aby utrzymywały w zapasie w odpowiedniej ilości monety zdawkowe, bronzowe po 2 grosze i po 1 groszu i wydawały je jak najliczniej przy wypłacie, lub w drodze wymiany zgłaszającym się stronom.

Piękna kamienna statua św. Mateusza, która zdobi budynek ks. Stanisława Grocholskiego przy trakcie przemyskim, wykończona została dłutem p. Wojciecha Serwońskiego, artysty kamieniarza z Gorlic, mającego zamiar osiąść stale w Samborze.

Zmarli Karol Kozioł, woźny c. k. Sądu obwod. w Samborze zmarł dnia 5 bm. w 41 roku życia. — Franciszek Smolka emeryt. nadstrażnik skarbowy, zmarł w 80 roku życia. — Helusia, najukochańsze dziecię Sianisława i Marceli Hanów zmarła 15 bm. w 4 roku życia.

Pięcio i dziesięcio koronówki, Węgierski minister skarbu Lukacz zapowiedział, iż banknoty pięcioreńskowe i pięćdziesiątki, których razem jest w obiegu 112 milionów zł. zostaną wycofane a natomiast za 80 milionów puszczonych zostanie w obieg papierowych 10 koronówek a za 32 milionów zł. pięć koronówek srebrnych. Będziemy mieć tedy dwie nowe monety: papierowe 10 koronówki (5 zł.) i srebrne pięciokoronówki po 2 zł. 50 ct.

Przedstawienie operetkowe primadonny operety pani Ant. Wiśniewskiej i p. C. Danielewskiego artysty teatru lwowskiego cieszą się względami naszej publiczności i powodzeniem, jakiem nawet teatr stanisławowski pochlubić się nie mógł. Powodzenie to ma swe uzasadnienie najpierw w wybornej grze wspomnianych artystów a następnie w predylekcyi publiczności naszej do widowisk w urodzaju tych, jakiemi to towarzystwo ją raczy.

Odpowiedź Redakcyi.

P. Manowi Hammer w Samborze. Sprostowania dla wiadomych mu dwóch ważnych przyczyn **nie umieścimy** a przed spełnieniem groźby radzilibyśmy mu poprzednio obznajomić się z treścią §. 158. ustawy karnej.

NADESŁANE.

Przyjęty uczuciem głębokiej wdzięczności dla Wgo Pana Prokuratora Romana Stebelskiego za pospiech, z jakim znalezioną w dniu 4-go bm. na drodze do sali kasynowej złotą branzoletę osobie, która ją zgubiła, doręczyć się starał, przezco małżonce mojej jako właścicielce tej branzolety, jakoteż i mnie kilka przykrych i niespokojnych chwil jakieby nam przechodzić przyszło w razie, gdyby zguba ta dopiero przez Magistrat ogłoszoną być miała zaoszczędził, ośmielam się na tej drodze wyrazić Wnemu Panu Prokuratorowi od małżonki mojej i od siebie najszczersze podziękowanie.

Jan Polański,
c. k. adjunkt pod

Właściciel i odpowiedzialny redaktor **Stanisław Stefanowski.** Z drukarni Schwarza i Trojana w Samborze, 1896.